

franket Størrelse, og deres Forbedring saaledes vil være forbunden med betydelige Omkostninger. Den Udstrækning, hvori der ved Siden heraf er meddeelt Bevillinger til Grynvarter i Medhold af Forordningen af 3die Juni 1825, har ogsaa i Forbindelse med den berørte Normering af Meelqværnenes Antal bidraget Sit til en mindre god Meelproduction, idet disse Varter, da Grynproductionen hverken kan betale Omkostningerne eller consumere deres disponible Drivkraft, anvendes til i Smug at male Meel, der, da Qværnene ikke dertil ere indrettede, kun kan blive af ringe Qvalitet. Men selv affeet fra samtlige disse Omstændigheder vil Møllevesenet umuligt kunne opnaae den saa ønskelige Forbedring i Driftsmaaden, saalænge Mølleren, istedetfor at foretage Malingen for egen Regning til videre Forhandling, kun besørger den udført af de smaa Kornqvanta, som Forbrugerne i dette Diemed sende til Møllen, — en Fremgangsmaade, der, idet den paa den ene Side ikke ansporer Mølleren's Interesse for at afsvinde Kornet det størstmulige Udbytte, paa den anden Side indeholder Opfordring for Forbrugeren til at tilbageholde de bedre Kornsorter fra saadan Formaling, eftersom han, da det ikke lader sig gjøre at male hver enkelt lille Qvantitet for sig, ikke kan være sikker paa, at hans Korn jo blandes med andet af mindre Godhed.

En hurtig Gjennemførelse af den Forbedring i Møllevesenet, hvortil dette saa høiligt trænger, er saameget mere begrundet i Forholdets Natur, som den bestaaende Tilstand ikke alene virker trykkende paa Møllenæringen selv, men ogsaa paa flere andre Næringsbrug, saasom Bagerier, Brændeviinsbranderier, Albryggerier m. fl., for hvis fuldkomnere Udvikling det ikke kan Andet end være en Anstødssteen, at Malingen ikke præsteres, som den burde, og at det under de nugældende Regler for Meddelelsen af Bevillinger til Anlæg af Møller er Eierne af saadanne Etablissementer formeent selv at raade Bod paa denne Mangel ved i Forbindelse med deres øvrige Næringsdrift at anlægge og drive de fornødne til Diemedets fuldkomnere Opnagelse tjenlige og til Tidens Fordringer svarende Møllevarter. Selv for Agerbruget ere de nugældende indstrænkende

Bestemmelser med Hensyn til Møllebrug til ikke ringe Ulempe. Deels er det nemlig en Selvfølge, at et efter en tidligere Tids Agriculturnilstand engang normeret Antal Møllevarter efter den Forandring og Udvikling, som i de senere Aar er foregaaet med Landbruget, nu oftere kan være utilstrækkeligt til paa tilfredsstillende Maade at besørge Malingen for Landboerne, deels er det for Brugerne af større Landeiendomme, der ikke ere Sædegaard, til ikke lidet Besvær at skulle bringe til en ofte langt fraliggende Mølle det betydelige Qvantum Korn, de forbruge ikke blot til Huusholdningen, men ogsaa til det med en saadan Eiendom undertiden forbundne Brændeviinsbranderi.

Den Vigtighed, som efter det Foranstaaende en friere Udvikling af de heromhandlede Forhold vil være af ikke blot for Møllevesenets Fremfriten og de andre ovennævnte Næringsbrug, men ogsaa for Landbruget, hvilket det som Danmarks Hovederhvervskilde maa være en af Regjeringens væsentligste Opgaver at bringe til al den Fuldkommenhed, som Forholdene tilstede, har bevæget Ministeriet til at fremskynde denne Sag, idet det derhos ikke er ladet ude af Betragtning, at den Sædegaardene tilstaaede Ret til Formaling til eget Brug paa Mølle, mod hvilken de øvrige Landbrugeres Ret til at male paa Haandqværn kun er af ringe Betydning, efter Emanationen af Lov af 20de Juni s. A. om Udsævning af Forskjellen mellem frit og ufrit Hartkorn ikke længer bør bestaae som en Forret for dem alene.

Hvad nu angaaer Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa Omordningen for at svare til det med samme tilstgitede Diemed hensigtsmæssigt og bedst bliver at iværksætte, bemærkes det, at, ligesom den forrige Fabrikdirecteur paa given Anledning har udtalt sig for, at der i Betragtning af det indgribende Tab, en fuldkommen Frigivelse af Møllenæringen vilde medføre for mange af de nuværende Møllere, ikke burde gjøres anden Forandring i de i saa Henseende nu bestaaende Forhold end den, at det skulde tillades Alle og Enhver at anlægge Handelsmøller, ved hvilken Forholdsregel den attraaede Forbedring af Meelmalingen formeentes at ville opnaaes, saaledes har